

Niet van een leien dakje

Een heel uitnodigende grasmat, een kraaknette accommodatie en een milde nazomerzon waren het decor voor de eerste competitiewedstrijd van onze eerste ploeg. Tegenstander was nieuwkomer Meulebeke. Nooit en cadeau om op de eerste speeldag een promovendus te bekampen. De scheidsrechter was Tom Ottevaere uit Harelbeke, die in een vroeger leven de dienst uitmaakte in onze Jupiler League.

Lauwe startte sterk en in de eerste tien minuten konden Steeland en Couckuyt dreigen, maar het bleek snel duidelijk dat er met doelman Ronse kwaliteit in het doel van de bezoekers stond. Meulebeke leek van plan om het op de counter en met de lange bal te doen, waarmee onze jongens in de eerste helft wel problemen hadden. In de duels bij de verre uittrappen van Ronse, moest Lauwe meestal aan het kortste eind trekken en op de tweede bal ontbrak wat gretigheid. Op minuut 11 werd Degrande voor het eerst aan het werk gezet op een te zwakke kopbal van Depondt. Een vrije trap net buiten het strafschoopgebied werd door Lannoo over het doel gekruld. Na een duidelijke fout op Steeland deed ref Ottevaere alsof zijn neus bloedde, wat de aalvlugge Wallican in schietpositie bracht op de rechter hoek van het strafschoopgebied. Hij besloot knap op de deklat en voor de thuisploeg was dat toch wel schrikken. Het was niet echt zichtbaar aan het spel, want één minuut later plaatste Vens op aangeven van Depondt zijn vluchtschot centimeters naast. Lauwe had weinig rust aan de bal, wat niet belette dat er toch doelkansen vielen. Bonte miste op de counter toen zijn schot kraakte en net naast ging. Op het halfuur werd Couckuyt op rechts subliem bediend door Znagui, maar zijn voorzet miste precisie om de goed meegevolgde De Waele te bedienen toen deze helemaal alleen voor doel stond. Net voor rusten verscheen De Waele alleen voor Ronse, maar deze verijdelde alweer de poging. 0-0 was de ruststand.

Met een bons op de tafel stuurde trainer Debaveye zijn troepen weer het veld op. Onmiddellijk effect had het niet, want het was de duivelse Wallican die aan de 49' Van Poucke ter plaatse liet en Degrande tot een puike redding dwong. De daaropvolgende hoekschoop leverde een schietkans op voor Kodia op de rand van het strafschoopgebied. Zijn schot ging maar net over.

Vanaf minuut 50' vond de thuisploeg stilaan zijn voetbal terug. Bij de stilstaande fases was het door de scherp aangesneden voorzetten van Bonte telkens alle hens aan dek geblazen. Een hoekschoop aan de 55' passeerde alles en iedereen en rolde centimeters voorbij de verste doelpaal. Na een knappe actie Vancraeyveldt – Couckuyt op rechts kraakte Aaron zijn voorzet. Honnoré knalde fris in het pak op hoekschoop van Bonte, maar zijn poging werd alweer in hoekschoop verwerkt.

Aanvoerder Hellebaut speelde zich knap vrij op rechts en bediende De Waele, die bij zijn poging alweer Ronse op zijn weg vond. Toen men stilaan dacht dat Ronse onklopbaar was, volgde de zoveelste lekkere voorzet van Bonte. Die bleef buiten bereik van iedereen en Orry Vancraeyveldt mocht aan de tweede paal de eerste treffer van het nieuwe seizoen aantekenen. Op dat moment wel verdiend voor de thuisploeg. Meulebeke plooiden nu wel en vooral ook fysisch en conditioneel moesten zij het onderspit delven. Toch kon Depondt nog eens dreigen toen hij na balverlies in de diepte werd gestuurd. Degrande kwam gepast uit, maar het bekwam hen beiden niet zo goed. Depondt kon verder spelen maar Degrande werd net niet met de draagbaar afgevoerd maar het blijkt een ernstige kwetsuur te zijn. Laat ons duimen voor Kevin dat het verdict in de loop van de week niet te zwaar is, al vrezende wij er wat voor.

Op het veld werd het overwicht overduidelijk. Goede combinaties met Couckuyt in glansrol leverden evenwel geen geruststellende treffer meer op. Toen uitbinker Ronse toch voor een tweede keer leek geklopt te worden door Couckuyt, werd hij bijgestaan door Lannoo die de bal op de doellijn nog kon wegwerken. Mooie zege van onze jongens die op basis van de tweede helft wel als oververdiend kan bestempeld worden. Zondag naar Boezinge dat ook al de nul van de tabellen veegde. Groot minpunt – zoals gezegd – de kwetsuur van Degrande.